

комитет избира Сливенския митрополит Серафим за свой член „в уверение на неговото внимание и съдействие за целите на антропологическата изложба”. Изказана е искрена признателност на отдела на Комитета в Сливен и особено на неговия председател. Решено е да се изпратят 100 рубли за пренасяне на материалите и отделът да се признае за частен на Комитета за изложбата.²⁶

На 25 октомври 1878 г., под ръководството на митрополит Серафим, се организира изпращането през Бургас за Одеса на два сандъка с антропологичен материал. В писмото си до Койчо Райков, управител на Бургаската митница, Серафим Сливенски изразява молбата си те да бъдат предадени в Одеса, с придружителното писмо, на Васил Рашеев.²⁷ Владиката познава добре Койчо Райков, който е един от основателите на българската църковна община в Бургас преди Освобождението. Той му доверява изпращането на ценния материал до Васил Рашеев, търговец в Одеса, член на Одеското българско настоятелство и един от основателите на Българското книжовно дружество. В писмото, което придружава пратката, митрополит Серафим осведомява получателя, че „Г-н д-р Радаков, корпусен доктор на единадесети армейски корпус, беше оставил преди няколко месеца в града ни Сливен два сандъка лобове за изпращане в Москва”.²⁸ Рашеев трябва да телеграфира в Москва на д-р Радаков или до Императорското общество на любителите по естествознание, антропология и етнографи – Комисията за антропологическата изложба, която да даде нужните наставления за изпращането на антропологичния материал в Москва. През 1879 г. в Москва е открита Първата руска антропологична изложба. Именно на базата на събраните за нея експонати се създава впоследствие Музеят по антропология като учебен и научен център за студентите и преподавателите от Московския университет. Със съдействието си при събирането на експонати, митрополит Серафим дава пример за подпомагане на международното научно сътрудничество – още един щрих, свидетелство за широкия му кръгзор.

Събирането на антропологичен материал в Сливен в първата следосвобожденска година насочва вниманието на интеллигентните сливенци към необходимостта от съхраняване на знаците на миналото, като предпоставка за изграждане на нови обществени институции – музеите. Активността на гражданите в тази насока не означава, че те поставят началото на музейното дело в Сливен, теза, наложени през 70-те години на миналия век.²⁹ Общественото движение за издирване и опазване на родните